

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „N1“ SKUNDO**

2014 m. gruodžio 31 d. Nr. S-250 (7-225/2014)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršeliienės
Lauros Milašiūtės
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Linos Vosyliienės
Jūratei Dalmantaitei
J. S., O. S., G. L.
V. M.

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovams
mokesčių administratoriaus atstovei

2014 m. gruodžio 2 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „N1“ (toliau – Pareiškėja) 2014-10-30 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2014-10-06 sprendimo Nr. 1A-515, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas 2014-10-06 sprendimu Nr. 1A-515 patvirtino Klaipėdos teritorinės muitinės 2014-08-13 supaprastinto patikrinimo ataskaitą Nr. 4LM190848S, kurioje Klaipėdos teritorinė muitinė, vadovaudamasi 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), 6, 20 ir 78 straipsniais, nusprendė netenkinti Pareiškėjos įgalioto atstovo UAB „M1“ prašymo dėl importo maito ir PVM perskaičiavimo importo deklaracijose: Nr. 10LTTLUA000IM004339 (2010-04-12), Nr. 10LTTLUA000IM005EE0 (2010-06-03) ir Nr. 10LTTLUA000IM005127 (2010-05-06).

Sprendime nurodyta, jog Pareiškėja Klaipėdos teritorinei muitinei pateikė: Saudo Arabijoje išduotų A formos kilmės sertifikatų (Nr. A917171 (2010-04-13), Nr. A917169 (2010-04-14), Nr. A919887 (2010-03-09), Nr. A919840 (2010-03-09), Nr. A 919848 (2010-03-09)) kopijas, prekių transportavimo iš Saudo Arabijos Karalystės į Bendriją dokumentų (Nr. 006 (2010-04-14), Nr. 007 (2010-04-13), Nr. 155B (2010-03-09), Nr. 155C (2010-03-09), Nr. 155A (2010-03-09)) kopijas, prekių transportavimo iš Belgijos į Klaipėdą dokumentų kopijas bei G. J. el. laiško (2014-04-07) kopiją. Klaipėdos teritorinė muitinė, atsižvelgdama į Pareiškėjos prašymą, patikrino muitinės deklaracijas Nr. 10LTTLUA000IM004339 (2010-04-12), Nr. 10LTTLUA000IM005EE0 (2010-06-03) bei Nr. 10LTTLUA000IM005127 (2010-05-06) ir nustatė, kad 2012-10-26 Klaipėdos teritorinėje muitinėje buvo įregistruota supaprastinto patikrinimo ataskaita Nr. 2LM190844S, kuria netenkintas Pareiškėjos prašymas dėl importo maito ir PVM perskaičiavimo pritaikant tarifinę preferenciją minėtose importo deklaracijose pagal pateiktus pakaitinius A formos kilmės sertifikatus Nr. E 227487, Nr. E 227477, Nr. E 227485, Nr. E 227490, Nr. E 227488, atsižvelgiant į tai, kad prekių kilmė pagal minėtus pakaitinius sertifikatus, kuriuose yra nurodyti Saudo Arabijoje išduotų A formos kilmės sertifikatų (Nr. A917171 (2010-04-13), Nr. A917169 (2010-04-14), Nr. A919887 (2010-03-09), Nr. A919840 (2010-03-09), Nr. A 919848 (2010-03-09)) numeriai, nebuvo patvirtinta. Minėti pakaitiniai A formos kilmės sertifikatai Nr. E 227487, Nr. E 227477, E 227485, Nr. E 227490, Nr. E 227488 Pareiškėjai Belgijoje yra išduoti

Saudo Arabijos A formos kilmės sertifikatų (Nr. A917171 (2010-04-13), Nr. A917169 (2010-04-14), Nr. A919887 (2010-03-09), Nr. A919840 (2010-03-09), Nr. A 919848 (2010-03-09)) pagrindu, kuriuos Pareiškėja pateikė Klaipėdos teritorinei muitinei kaip naujai gautus įrodymus. Pažymėta, kad Pareiškėjos pateikti Saudo Arabijos A formos kilmės sertifikatai (Nr. A917171 (2010-04-13), Nr. A917169 (2010-04-14), Nr. A919887 (2010-03-09), Nr. A919840 (2010-03-09), Nr. A 919848 (2010-03-09)) yra tie patys A formos kilmės sertifikatai, kurių pagrindu išduoti Belgijoje pakaitiniai sertifikatai dėl kurių muitinė jau kreipėsi į Belgijos muitinę dėl prekių kilmės patvirtinimo ir dėl kurių 2012-09-19 buvo gautas Belgijos muitinės atsakymas. Pastarajame Belgijos muitinė nurodė, kad atliekant prekių kilmės patikrinimą, kreipėsi į Saudo Arabijos įgaliotą instituciją dėl A formos kilmės sertifikatų (Nr. A917171 (2010-04-13), Nr. A917169 (2010-04-14), Nr. A919887 (2010-03-09), Nr. A919840 (2010-03-09), Nr. A 919848 (2010-03-09)), išduotų Saudo Arabijoje ir skirtų į Belgiją įvežtoms prekių siuntoms, tačiau prekių kilmė nebuvo patvirtinta. Remiantis tuo, kas nurodyta, Klaipėdos teritorinėje muitinėje 2012-10-26 buvo priimtas sprendimas, įformintas supaprastinto patikrinimo ataskaita Nr. 2LM190844S.

Muitinės departamentas konstatavo, kad Pareiškėjos pateikti dokumentai yra ne nauji įrodymai, o tie patys A formos kilmės sertifikatai, dėl kurių jau yra atliktas patikrinimas ir priimtas Klaipėdos teritorinės muitinės 2012-10-26 sprendimas Nr. 2LM190844S, o dėl šio Klaipėdos teritorinės muitinės sprendimo yra priimtas 2014-06-13 Muitinės departamento sprendimas Nr. 1A-332, kuriuo netenkintas Pareiškėjos prašymas dėl skundo padavimo termino atnaujinimo.

Papildomai pažymėta, kad prekių kilmės A formos sertifikatai buvo išduoti 2010 metais, o vadovaujantis 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (toliau – Įgyvendinimo reglamentas) 97 t straipsnio 7 dalimi, eksportuojančios lengvatomis besinaudojančios šalies kompetentingos vyriausybės institucijos saugo prekių kilmės sertifikatų kopijas ir kitus su jais susijusius eksporto dokumentus, kad būtų galima atlikti A formos prekių kilmės sertifikatų paskesnę patikrinimą ne trumpiau kaip trejus metus nuo metų, kuriais buvo išduoti A formos prekių kilmės sertifikatai, pabaigos. Akcentuota, kad Saudo Arabijos Vyriausybės įgaliota institucija Belgijos muitinei prekių kilmės nepatvirtino, o dabar nuo A formos prekių kilmės sertifikatų (Nr. A917171 (2010-04-13), Nr. A917169 (2010-04-14), Nr. A919887 (2010-03-09), Nr. A919840 (2010-03-09), Nr. A 919848 (2010-03-09)) išdavimo yra praėję daugiau kaip keturi metai.

Atkreiptas dėmesys į tai, kad ginčas dėl Klaipėdos teritorinės muitinės 2012-10-26 sprendimo Nr. 2LM190844S yra pasibaigęs, sprendimas įsiteisėjęs ir privalomas šalims vykdyti, kadangi Muitinės departamentas 2014-06-13 sprendimu Nr. 1A-332 termino skundai paduoti neatnaujino. Pastarasis sprendimas teisės aktų nustatyta tvarka nebuvo apskūstas.

Anot Muitinės departamento, Pareiškėjos pateikti dokumentai nevertinti ir nepripažinti kaip nauji įrodymai, kadangi prekių kilmę galėjo patvirtinti tik Saudo Arabijos Vyriausybės įgaliota institucija, dėl Pareiškėjos pateiktų A formos kilmės sertifikatų ir prekių kilmės jau yra atliktas patikrinimas ir priimti Klaipėdos teritorinės muitinės bei Muitinės departamento sprendimai.

Pareiškėja nesutinka su Muitinės departamento sprendimu, prašo jį pakeisti.

1. Pareiškėja teigia, kad Klaipėdos teritorinei muitinei pateikė visus Muitinės kodekse, Įgyvendinimo reglamente ir MD rekomendacijose ([http://www.cust.lt/mpor/failai/verslui/tanfinis_reguliavimas/prekiu_kilme/4-1_Prekiu_kilme_Kilme_ir_muitu_sajungos_2014_09_30_\(20141001\).pdf](http://www.cust.lt/mpor/failai/verslui/tanfinis_reguliavimas/prekiu_kilme/4-1_Prekiu_kilme_Kilme_ir_muitu_sajungos_2014_09_30_(20141001).pdf)) nurodytus dokumentus, būtinus prekių kilmei pagrįsti (pakaitinius A formos sertifikatus bei prekių gabenimo dokumentus), taip pat, siekdama išsklaidyti bet kokias abejones dėl prekių kilmės, pateikė ir papildomus įrodymus, t. y. A formos sertifikatų kopijas, prekių gabenimo dokumentus, pagrindžiančius, kad prekės atgabentos iš Saudo Arabijos į Belgiją, prekių įsigijimą, patvirtinančias sąskaitas faktūras, apmokėjimą patvirtinančius dokumentus, savo bei tiekėjo papildomus paaiškinimus ir kitus sandorio aplinkybes ir prekių kilmę pagrindžiančius įrodymus. Kadangi ginčo dėl šių dokumentų autentiškumo nekyla, išskyrus A formos sertifikatų kopijas, todėl Pareiškėja laiko, kad byloje yra pakankamai įrodymų prekių kilmei nustatyti ir suteikti teisę Pareiškėjai taikyti preferencinius muitų tarifus.

Pareiškėja nurodo, kad kreipėsi į Saudo Arabijos eksportuotoją „S1“ (toliau – Eksportuotojas), jog šis pateiktų papildomą eksportuotojo pareiškimą, kad prekių kilmė yra Saudo Arabija. Toks pareiškimas pagal Įgyvendinimo reglamento 95 str. yra pripažįstamas prekių kilmės įrodymu. Atsižvelgdama į tai, kad pareiškimas buvo gautas tik 2014-10-29, Pareiškėja paaiškina, kad tokio

pareiškimo pateikti anksčiau nebuvo galima ir, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 153 str. 3 d., prašo Eksportuotojo pareiškimą prijungti prie bylos ir išnagrinėti kartu su kitais įrodymais.

2. Dėl Klaipėdos teritorinės muitinės veiksmų, susijusių su pakaitinių A formos sertifikatų paskesniu patikrinimu, Pareiškėja tvirtina, kad Klaipėdos teritorinė muitinė nepagrįstai atsisakė tenkinti jos prašymus, įskaitant ir 2014-06-27 prašymą Nr. JS14/06-66, nesilaikydama Įgyvendinimo reglamente paskesnio patikrinimo procedūrai nustatytų terminų bei sąlygų, o Muitinės departamentas, priimdamas skundžiamą sprendimą, neatsižvelgė į ginčo sprendimui svarbias aplinkybes, Europos Sąjungos teisės aktais nustatytus reikalavimus bei Klaipėdos teritorinės muitinės aplaidžius veiksmus.

a) Analizuodama Įgyvendinimo reglamento 97 t straipsnį, Pareiškėja teigia, kad pagal ginčo faktines aplinkybes paskesnio patikrinimo procedūra nebuvo vykdoma pagal 97 t str. 5 d. nurodytą procedūrą (t. y. esant „pagrįstoms abejonėms“), nes, pirma, praėjus 6 mėnesiams nuo kreipimosi į Belgijos muitinę, o šiai savo ruožtu į Saudo Arabijos įgaliotą instituciją, nebuvo kreiptasi antrą kartą į Saudo Arabijos įgaliotą instituciją su pakartotiniu prašymu; antra, supaprastinto patikrinimo ataskaitą Nr. 2LM190844S Klaipėdos teritorinė muitinė priėmė praėjus dvejiems metams nuo paskesnio patikrinimo procedūros pradėjimo, grįsdama tuo, kad nebuvo gautas atsakymas iš Saudo Arabijos įgaliotos institucijos. Pareiškėjos nuomone, Klaipėdos teritorinės muitinės vykdyta paskesnio patikrinimo procedūra buvo pradėta Įgyvendinimo reglamento 97 t str. 1 d. nustatyta „atsitiktine tvarka“. Todėl, paskesnio patikrinimo procedūrą pradėjus nesant „pagrįstų abejonių“, esą Klaipėdos teritorinė muitinė neturėjo Bendrijos teisės aktais suteiktos teisės atsisakyti taikyti preferencinį maito tarifą Pareiškėjos importuotoms prekėms, kadangi Klaipėdos teritorinė muitinė, pirma, pažeidė taikomus procedūrinius reikalavimus Pareiškėjos atžvilgiu, antra, Pareiškėjai nesuteikė teisės importuotų prekių kilmę grįsti kitais įrodymais.

b) Pasak Pareiškėjos, Klaipėdos teritorinė muitinė, atmesdama jos prašymus vien tuo pagrindu, jog nebuvo gautas atsakymas iš Saudo Arabijos įgaliotos institucijos ir nesiremdama kitais Pareiškėjos paaiškinimais bei pateiktais įrodymais, pažeidė Įgyvendinimo reglamento 97 t str. nuostatas dėl paskesnio patikrinimo procedūros atlikimo „atsitiktine tvarka“.

c) Pareiškėja nurodo, jog iš Įgyvendinimo reglamento 97 t str. 3 ir 5 d. nuostatų, seka, kad maksimalus terminas paskesniai A formos sertifikatų patikrinimui atlikti yra 10 mėnesių, tačiau Klaipėdos teritorinė muitinė į Belgijos muitinę su atitinkamu prašymu kreipėsi 2010-10-20, o atsakymą iš jos gavo 2012-10-17, t. y. praėjus net dvejiems metams. Tai, pasak Pareiškėjos, suponuoja, kad Klaipėdos teritorinė muitinė, nesiimdama aktyvių veiksmų kuo operatyviau įvykdyti A formos sertifikatų patikrinimą ir neteisėtai šią procedūrą užvilkinusi net 14 mėnesių ilgiau nei leidžiama teisės aktu, pažeidė Įgyvendinimo reglamento 97 t str. reikalavimus. Toks pažeidimas esą kartu lėmė ir šiurkštų Pareiškėjos teisių pažeidimą, kadangi, Pareiškėjai nežinant Belgijos muitinės vykdyto paskesnio A formos sertifikatų patikrinimo rezultatų, ji visą patikrinimo laikotarpį negalėjo įvertinti būtinybės rinkti papildomus prekių kilmę patvirtinančius įrodymus ir savo iniciatyva kreiptis į kompetentingas Saudo Arabijos institucijas ar Eksportuotoją tam, kad jie patvirtintų prekių kilmę. Jeigu Klaipėdos teritorinė muitinė būtų veikusi laikydamasi Įgyvendinimo reglamento reikalavimų, Pareiškėja būtų turėjusi papildomus 14 mėnesių savo pažeistoms teisėms ginti.

Remdamasi Muitinės kodekso 236 str. 1 d. ir 220 str. 2 d. (b) p. Pareiškėja tvirtina, kad importo maitai turi būti gražinami tuo atveju, jeigu yra tenkinamos trys sąlygos, t. y.: (i) padaryta muitinės klaida, nulėmusi netinkamą maito nustatymą, (ii) tokios klaidos Pareiškėja negalėjo nustatyti, veikdama sąžiningai, ir (iii) Pareiškėja laikėsi visų su muitinės deklaracijos pateikimu susijusių reikalavimų. Analogiškai atitinkamas Muitinės kodekso nuostatas savo praktikoje yra išaiškinęs ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) 2007-10-18 sprendime byloje Nr. C-173/06, 30 paragrafas.

Pareiškėja mano, kad jos situacijoje yra tenkinamos visos trys aukščiau paminėtos sąlygos: (i) Klaipėdos teritorinė muitinė pažeidė Įgyvendinimo reglamento 97 t str. 3 ir 5 dalių reikalavimus, dėl ko tapo sudėtinga/neįmanoma gauti kompetentingos Saudo Arabijos institucijos patvirtinimo, ir taip padarė klaidą, apribojusią Pareiškėjos galimybę įrodyti preferencinę prekių kilmę ir prekėms pritaikyti teisingą maito tarifų normą; (ii) Pareiškėja visą laiką (2010 m. balandžio – rugpjūčio mėnesiais, kai ji kreipėsi į muitinę su prašymais dėl importo maito ir PVM perskaičiavimo), elgėsi sąžiningai ir aktyviai bendradarbiavo su Klaipėdos teritorine muitine, o pateikusi aukščiau minėtus pakaitinius A formos sertifikatų originalus, A formos sertifikatų kopijas, prekių gabenimo dokumentus, prekių pirkimo sąskaitas-faktūras, apmokėjimo už gautas prekes dokumentus, Klaipėdos teritorinės muitinės prašymu

bei savo iniciatyva tikslino Pakaitinius A formos sertifikatus ir t.t., buvo įsitikinusi, kad pateikė visus reikalingus įrodymus prekių kilmę pagrįsti, tačiau negalėjo numatyti Klaipėdos teritorinės muitinės klaidų (t. y. pažeisti Įgyvendinimo reglamente numatyti terminai); (iii) Pareiškėja per savo įgaliotą atstovą UAB „M1“, laikydama visų teisės aktuose nustatytų reikalavimų, pateikė Klaipėdos teritorinei muitinei su prekių importu susijusias deklaracijas.

Atsižvelgdama į tai, kad yra tenkinamos visos trys Muitinės kodekso 220 str. 2 d. (b) punkte nustatytos sąlygos, ir vertindama tai, kad Klaipėdos teritorinės muitinės padaryta klaida lėmė, kad nebėra galimybės/galimybė apribota šiuo metu gauti Saudo Arabijos kompetentingų institucijų patvirtinimą dėl A formos kilmės sertifikatų autentiškumo, vadovaujantis Muitinės kodekso 236 str. 1 d., Pareiškėja tvirtina, kad jai turi būti grąžintos permokėtos deklaracijose nurodytos mokesčių sumos.

d) Dėl Muitinės departamento sprendime nurodyto praleisto termino kreiptis į kompetentingas Saudo Arabijos institucijas, Pareiškėja dėsto, kad Įgyvendinimo reglamento 97 t str. 7 d. nustato ne maksimalų saugojimo terminą, po kurio atitinkami dokumentai turėtų būti sunaikinti, bet minimalų saugojimo terminą, todėl mano, kad yra galima situacija, kad Saudo Arabijoje teisės aktai nustato ir ilgesnį saugojimo terminą, dėl ko atitinkami prekių kilmę pagrindžiantys A formos sertifikatai ir kiti susiję eksporto dokumentai būtų vis dar privaloma tvarka saugomi įpareigotų institucijų. Be to, tokią tikimybę padidina aplinkybė, kad nuo Įgyvendinimo reglamente įtvirtinto privalomo saugojimo termino pabaigos (t. y. 2013-12-31, skaičiuojant šį terminą nuo kalendorinių 2010 metų pabaigos, kaip to reikalauja Įgyvendinimo reglamento 97 t str. 7 d.) dar nepraejo nei vieneri metai.

Pareiškėja, remdamasi 2012-11-08 ESTT sprendimo byloje Nr. C-438/11 27 paragrafu, teigia mananti, jog nepagrįstas Muitinės departamento teiginys, kad atitinkama Įgyvendinimo reglamento nuostata dėl minimalaus aptariamų dokumentų saugojimo termino lemia, kad Saudo Arabijos kompetentingos institucijos šių dokumentų nebesaugo ir nebėra jokios praktinės galimybės gauti šių dokumentų autentiškumo ir prekių kilmės patvirtinimo. Pareiškėja nurodo turinti duomenų, kad A formos sertifikatų ir kitų eksporto dokumentų kopijas kompetentingos Saudo Arabijos institucijos vis dar saugo, todėl per savo verslo partnerius kreipėsi į prekių Eksportuotoją su prašymu tarpininkauti, gaunant atitinkamus Saudo Arabijos institucijų patvirtinimus apie prekių autentiškumą.

3. Pareiškėja, vadovaudamasi 1993-12-07 ESTT sprendimu (byloje Nr. C-12/92 27 ir 28 paragrafai) ir 2010-09-20 Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) sprendimu adm. byloje Nr. A-438-1177/2010, teigia, kad tais atvejais, kai vykdant paskesnį patikrinimą nėra galimybės gauti eksportuojančios valstybės institucijų patvirtinimo, turi būti sudaroma galimybė importuotojui pateikti kitus įrodymus, kurie pagrįstų preferencinę prekių kilmę. Tvirtinama, kad Klaipėdos teritorinė muitinė nei 2012-10-17, kai buvo gautas atsakymas iš Belgijos muitinės įstaigos, nei nagrinėdama Pareiškėjos 2014-06-27 prašymą dėl importo muitų ir PVM perskaičiavimo, nesudarė sąlygų Pareiškėjai pateikti papildomus įrodymus/paaiškinimus, o vadovaudamasi formaliomis priežastimis, atmetė pateiktas A formos sertifikatų kopijas ir visiškai neišnagrinėjo bei nepasisakė dėl kitų Pareiškėjos pateiktų įrodymų, tokiais veiksmais Klaipėdos teritorinė muitinė ir jos sprendimą patvirtinęs Muitinės departamentas nesilaikė aukščiau nurodytos teismų praktikos ir pažeidė įrodymų vertinimo taisykles.

Pareiškėja pažymi, kad Muitinės departamentas 2014-06-13 sprendime, įvertinęs pateiktus Pareiškėjos argumentus, pasisakė, kad nėra pagrindo atnaujinti terminą 2012-10-26 Klaipėdos teritorinės muitinės priimtai supaprastintai patikrinimo ataskaitai Nr. 2LM190844S apskūsti, ir išaiškino, kad Pareiškėja, turėdama jos prašymą pagrindžiančius įrodymus, gali kreiptis į vietos mokesčių administratorių su nauju prašymu taikyti preferencinio maito tarifą. Dėl to Pareiškėjai yra nesuprantama, kodėl Muitinės departamentas pasisakė, kad Pareiškėjos pateikti įrodymai negali būti laikomi naujais įrodymais, pagrindžiančiais importuotų prekių kilmę. Pareiškėja atkreipia dėmesį į tai, jog Bendrijos muitinės kodekse nėra nustatyto reikalavimo, kad įrodymai būtų nauji, be to, jos 2014 m. birželio 27 d. pateikti įrodymai buvo nauji, t. y. anksčiau ji nebuvo pateikusi nei prekių transportavimo iš Saudo Arabijos Karalystės į Belgiją dokumentų kopijų, nei prekių transportavimo iš Belgijos į Klaipėdą dokumentų kopijų, nei papildomų tiekėjo paaiškinimų dėl sandorio aplinkybių, nei A formos sertifikatų kopijų. 2010 m. Klaipėdos teritorinei muitinei buvo pateikti pakaitiniai A formos sertifikatai, o A formos sertifikatus tuo metu turėjo Belgijos muitinė, dėl to Klaipėdos teritorinė muitinė kreipėsi per Muitinės departamentą į kompetentingą Belgijos muitinės įstaigą su prašymu patikrinti pakaitinius A formos sertifikatus. Tačiau, pasak Pareiškėjos, pati Klaipėdos teritorinė muitinė A formos sertifikatų iki 2014-04-28 neturėjo ir neatliko sertifikatų patikrinimo veiksmų; Belgijos muitinė taip pat jokių

patikrinimo veiksmų neatliko, išskyrus tai, kad kreipėsi į Saudo Arabijos kompetentingą instituciją, iš kurios nesulaukė jokio atsakymo, todėl tvirtina, kad faktinis A formos sertifikatų patikrinimas taip ir nebuvo atliktas. Atsižvelgdama į tai, Pareiškėja teigia, kad Muitinės departamentas ir Klaipėdos teritorinė muitinė, atsisakydami vertinti jos pateiktus papildomus įrodymus, pažeidė aukščiau nurodytų teisės aktų reikalavimus ir teismų praktiką, neturėdami teisinio pagrindo, išsamiai nenagrinėjo byloje esančių įrodymų visumos ir dėl to nepagrįstai atsisakė leisti Pareiškėjai perskaičiuoti importo muitus ir PVM atsižvelgiant į preferencinę prekių kilmę.

4. Pareiškėja dėsto motyvus dėl Klaipėdos teritorinės muitinės sprendime nurodytų A formos sertifikatų užpildymo trūkumų (10 langelyje nėra įrašytas sąskaitos numeris ir data, 11 langelyje nenurodyta sertifikatų išdavimo vieta, 12 langelyje nėra pasirašyta eksportuotojo deklaracija), kurie nebuvo tiesiogiai pakomentuoti MD sprendime. Pasak Pareiškėjos, nei Įgyvendinimo reglamento 97 1 str. 6 d., nei A formos kilmės sertifikato ir prekių kilmės deklaracijos sąskaitoje faktūroje priėmimo muitinėje ir muitinio tikrinimo instrukcijos, patvirtintos Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2004-12-24 įsakymu Nr. 1B-1181, (toliau – Instrukcija) 3.3.-3.5. punktai tiesiogiai nenustato, kad sąskaitos - faktūros numeris ir data būtų privalomi A formos sertifikato rekvizitai, todėl A formos sertifikatų 1-3, 5-10 langeliuose reikia pateikti tokią informaciją, kurią yra privaloma pateikti importo deklaracijose. Kadangi pagal Bendrojo administracinio dokumento pildymo instrukciją, patvirtintą Muitinės departamento direktoriaus 2004-04-13 įsakymu Nr. 1B-329, nėra reikalaujama nurodyti sąskaitos - faktūros rekvizitų, Pareiškėja tvirtina, kad Klaipėdos teritorinė muitinė nepagrįstai rėmėsi 10 langelio neužpildymu kaip argumentu, pagrindžiančiu A formos sertifikatų, kaip leistinų įrodymų, atmetimą. Taip pat Pareiškėja tvirtina, kad muitinei pateiktų A formos sertifikatų 11 langelyje pateiktas spaudas leidžia aiškiai identifikuoti visus Instrukcijos 3.4. p. reikalaujamus duomenis, t. y. sertifikatų išdavimo vietą (Eastern Province/Rytų provincija, Kingdom of Saudi Arabia/Saudo Arabijos Karalystė) ir datą (2010/03/09, 2010/04/13, 2010/04/14), sertifikatą išdavusio pareigūno (Ministry of Commerce and Industry Chief of Supplying Department N. A. A./Prekybos ir pramonės ministerijos Tiekimo skyriaus vadovo N. A. A.) parašą bei pastarosios ministerijos antspaudą. Pareiškėja pažymi, kad eksportuotojo parašas kartu su eksportuotojo antspaudu yra pateikti iš karto virš 12 langelio, todėl daro išvadą, kad Klaipėdos teritorinė muitinė, konstatuodama, kad A formos sertifikatas yra nepasirašytas, elgėsi formaliai ir pažeidė Įgyvendinimo reglamento 97 r str. 2 d.

Pareiškėja nurodo, kad Klaipėdos teritorinė muitinė nepagrįstai atmetė A formos sertifikatus kaip prekių kilmės įrodymus, bei nevertino ir nepasisakė dėl kitų su prašymu Pareiškėjos pateiktų įrodymų, tokiais veiksmais neteisėtai apribodama Pareiškėjos teisę prekėms taikyti preferencinį muitų tarifą.

5. Dėl MAĮ ir kitų viešojo administravimo principų pažeidimo.

a) Pareiškėjos manymu, remiantis turinio viršenybės prieš formą principu (MAĮ 10 str., LVAT 2013-04-11 nutartis adm. byloje Nr. A-442-724/2013), Klaipėdos teritorinė muitinė, veikdama kaip mokesčių administratorius, privalėjo atsižvelgti į visas susidariusias mokestinio teisinio santykio aplinkybes ir išanalizuoti visus Pareiškėjos pateiktus dokumentus (prekių gabenimo dokumentus, tiekėjo atstovo J. G. el. laiške esančius paaiškinimus ir kt.) tam, kad galėtų tinkamai kvalifikuoti visas preferenciniam muitų tarifui taikyti teisiškai reikšmingas aplinkybes, o ne tik remtis formaliais pateiktų A formos sertifikatų kopijų neatitikimais.

b) Atsižvelgdama į MAĮ 8 str. 3 d., 70 str. 1 d. ir LVAT teismų praktiką (2009-05-28 nutartis adm. byloje Nr. A-556-670/2009; 2009-06-18 nutartis adm. byloje Nr. A-556-483/2009, 2011-09-11 LVAT praktikos, taikant mokesčių administravimą reglamentuojančias teisės normas, apibendrinimas (I dalis), 2007-06-05 nutartis adm. byloje Nr. A-11-603/2007), Pareiškėja dėsto, kad Muitinės departamentas, priimdamas skundžiamą sprendimą, ir Klaipėdos teritorinė muitinė, atmesdama Pareiškėjos prašymus, nesivadovavo teisingumo principu, kadangi: 1) savo sprendimus grindė išimtinai vien tik formaliais reikalavimais; 2) priimdama 2012-10-26 supaprastinto patikrinimo ataskaitą Nr. 2LM190844S, Klaipėdos teritorinė muitinė nesuteikė Pareiškėjai galimybių savo prašymus grįsti kitais įrodymais; 3) inicijuodama paskesnio pakaitinių A formos sertifikatų autentiškumo patikrinimo procedūrą, veikė aplaidžiai ir nesiėmė aktyvių veiksmų tam, kad būtų gautas atsakymas iš Saudo Arabijos įgaliotos institucijos, bei priimdama patikrinimo ataskaitą, Klaipėdos teritorinė muitinė vadovavosi formaliais kriterijais ir, piktnaudžiaudama jai įstatymų leidėjų suteiktomis teisėmis, priėmė teisingumo ir protingumo kriterijais nepagrįstą sprendimą.

c) Atsižvelgdama į LVAT išaiškintą sąžiningo mokesčių mokėtojo koncepciją (2004-10-27

plenarinės sesijos nutartis adm. byloje Nr. A-11-355/2004, Administracinių teismų praktika Nr. 6, 2004, p. 128-143), Pareiškėja teigia, kad jos elgesys turėtų būti vertinamas kaip sąžiningas, kadangi ji elgėsi pagal teisės aktų reikalavimus, norėdama importuotoms prekėms taikyti preferencinį maito tarifą, vykdė visus Klaipėdos teritorinės muitinės nurodymus, informavo muitinę apie savo veiksmus ir savo iniciatyva ėmėsi veiksmų pašalinti pakaitiniuose A formos sertifikatuose esančius trūkumus, taip pat kontaktavo su savo tiekėju „S1“ B.V. dėl papildomos informacijos, pagrindžiančios prekių kilmę, pateikimo Klaipėdos teritorinei muitinei, tačiau tiek Muitinės departamentas, tiek Klaipėdos teritorinė muitinė Pareiškėjos sąžiningumo nevertino, o rėmėsi vien formaliais prašymo atmetimo pagrindais.

d) Pasak Pareiškėjos, iš Viešojo administravimo įstatymo 3 str. 3 p. įtvirtinto proporcingumo principo yra akivaizdu, kad Muitinės departamentas netyrė ir nevertino Klaipėdos teritorinės muitinės veiksmų proporcingumo, priimant patikrinimo ataskaitą, o Klaipėdos teritorinė muitinė, nors ir siekdama priimti teisėtą sprendimą jai teisės aktų suteiktose įgaliojimų ribose, nesiėmė tokių priemonių, kurių privalėjo imtis, t. y. pradėsi jai taikomus terminus bei nesudarė galimybės Pareiškėjai savo poziciją ginti kitais prekių kilmę pagrindžiančiais įrodymais, todėl toks formalus Pareiškėjos prašymo bei pateiktų dokumentų (įrodymų) vertinimas, neatsižvelgiant į elgesio turininguosius elementus, pažeidžia Pareiškėjos teisę į gerą viešąjį administravimą, grindžiamą proporcingumo principu.

Vadovaudamasi skunde išdėstytomis aplinkybėmis ir argumentais bei MAĮ 155 str. 4 d., Pareiškėja Komisijos prašo naikinti 2014-10-06 Muitinės departamento sprendimą ir perskaičiuoti importo maitą ir PVM importo deklaracijose Nr. 10MLTLUA000IM004339 (2010-04-12), Nr. 10LTLUA000IM005EE0 (2010-06-03), Nr. 1-LTLUA000IM005127 ir Nr. 10LTLUA000IM005127 (2010-05-06).

Pareiškėja papildomai po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) posėdžio 2014-12-09 pateikė rašytinius paaiškinimus, kuriuose nurodė nesutinkanti su Muitinės departamento pozicija, jog Bendrijos muitinės kodekso 236 str. 2 d. įtvirtintas 3 metų terminas importo mokesčiams grąžinti nagrinėjamu atveju turi būti skaičiuojamas nuo to momento, kai Pareiškėja prekių importą įformino deklaracijomis. Pareiškėjos nuomone, 2010 m. balandžio – birželio mėnesiais ji savo iniciatyva be jokio atskiro Klaipėdos teritorinės muitinės pranešimo importuotoms prekėms pritaikė 5,5 proc. maitų tarifą, todėl Bendrijos muitinės kodekso 236 str. 2 d. prasme apie maitų sumą nebuvo informuota. Be to, Pareiškėja vėliau, gavusi pakaitinius A formos kilmės sertifikatus, kreipėsi į Klaipėdos teritorinę muitinę dėl importo maito ir PVM perskaičiavimo, pritaikant preferencinį 2 proc. maitų tarifą. Šį prašymą Klaipėdos teritorinė muitinė išnagrinėjo tik 2012-10-26, priimdama supaprastinto patikrinimo ataskaitą, todėl Pareiškėja mano, kad Bendrijos muitinės kodekso 236 str. 2 d. nustatytas 3 metų terminas turi būti skaičiuojamas nuo 2012-10-26. Taip pat Pareiškėja mano, kad yra visos sąlygos Bendrijos muitinės kodekso 236 str. 2 d. nustatytą 3 metų terminą pratęsti, kadangi ypatingomis aplinkybėmis, sukliudžiusiomis jai pateikti minėtame straipsnyje nurodytą prašymą, laiko Muitinės departamento ir Klaipėdos teritorinės muitinės aplaidų neveikimą, kai šios institucijos, pradėjusios 2010-10-20 paskesnę pakaitinių A formos sertifikatų patikrinimą, jį užvilkino net 18 mėnesių ir apie atsisakymą suteikti teisę susigrąžinti permokėtas maitų sumas Pareiškėjai pranešė tik 2012-10-26, o visą tą laikotarpį ji turėjo pagrįstą lūkestį, kad bus operatyviai gautas kompetentingų Saudo Arabijos institucijų patvirtinimas dėl prekių kilmės autentiškumo ir nesiėmė kitų veiksmų savo pažeistoms teisėms ginti. Be to, Pareiškėja laikosi pozicijos, kad byloje esančių dokumentų visumos (tame tarpe ir Belgijos muitinės raštas Nr. D.D 316.057, Muitinės departamento gautas 2012-09-19) pakanka pagrįsti Pareiškėjos išgytų prekių preferencinę kilmę.

Muitinės departamentas Komisijai 2014-12-12 pateikė nuomonę dėl papildomai Pareiškėjos pateiktų paaiškinimų, nurodydamas, kad Bendrijos muitinės kodekso 236 straipsnyje yra nustatytas 3 metų prašymo dėl importo maitų grąžinimo pateikimo terminas, kuris skaičiuojamas nuo skolininko informavimo apie tokių maitų sumą dienos, t. y. informacija apie mokėtinus mokesčius yra nurodyta Pareiškėjos importo deklaracijose; Klaipėdos teritorinės muitinės 2012-10-26 sprendimas Nr. 2LM190844S priimtas dėl Pareiškėjos prašymo netenkinimo, bet ne dėl naujai įregistruotos mokestinės prievolės ar apskaičiuotų mokesčių.

Muitinės departamentas pažymėjo, kad dėl Pareiškėjos prašymo ir dėl prekių kilmės jau yra atliktas patikrinimas ir priimti įsiteisėję Klaipėdos teritorinės muitinės bei Muitinės departamento sprendimai, todėl, jeigu Pareiškėja turėjo pastabų ar reikalavimų, susijusių su Klaipėdos teritorinės muitinės 2012-10-26 sprendimo Nr. 2LM190844S priėmimo ar nepriėmimo terminais, tai galėjo teisės

aktų nustatyta tvarka ir terminais pateikti visas savo pastabas ir skundus, tačiau Pareiškėja teisės aktų nustatyta tvarka neskundė Klaipėdos teritorinės muitinės veiksnių dėl Pareiškėjos prašymo nagrinėjimo iki sprendimo priėmimo, ir taip pat neskundė priimto sprendimo, todėl remtis tokiais argumentais yra netikslinga. Akcentuota, jog Muitinės departamentas 2014-06-13 sprendimu Nr. 1A-332 termino skundai paduoti neatnaujino, tačiau šis sprendimas teisės aktų nustatyta tvarka nebuvo apskūstas teismui.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjos skundas atmestinas, ginčijamas Muitinės departamento 2014-10-06 sprendimas Nr. 1A-515 tvirtintinas.

Nagrinėjamoje mokesstinėje byloje Pareiškėja ginčija Muitinės departamento 2014-10-06 sprendimą, kuriuo buvo patvirtintas Klaipėdos teritorinės muitinės sprendimas (2014-08-13 supaprastinto patikrinimo ataskaita Nr. 4LM190848S) – netenkinti Pareiškėjos įgalioto asmens UAB „M1“ prašymo (2014-06-27 Nr. JS14/06-66) dėl importo maito ir PVM perskaičiavimo importo deklaracijose: Nr. 10MLTLUA000IM004339 (2010-04-12), Nr. 10LTLUA000IM005EE0 (2010-06-03) ir Nr. 10LTLUA000IM005127 (2010-05-06). Muitinės departamentas ginčijamą sprendimą priėmė, konstatavęs, kad Pareiškėjos pateikti dokumentai yra ne nauji įrodymai, o tie patys A formos kilmės sertifikatai, dėl kurių jau yra atliktas patikrinimas ir priimtas Klaipėdos teritorinės muitinės 2012-10-26 sprendimas Nr. 2LM190844S dėl atsisakymo taikyti preferencinį tarifą, ginčas dėl pastarojo sprendimo yra pasibaigęs, sprendimas neapskūstas ir privalomas šalims vykdyti, be to, yra praėjęs trijų metų terminas nuo metų, kuriais buvo išduoti A formos prekių kilmės sertifikatai (Nr. A917171 (2010-04-13), Nr. A917169 (2010-04-14), Nr. A919887 (2010-03-09), Nr. A919840 (2010-03-09), Nr. A 919848 (2010-03-09)), pabaigos, nustatytas Įgyvendinimo reglamento 97 t straipsnio 7 dalyje. Nesutikimą su Muitinės departamento sprendimu Pareiškėja grindžia nuomone, kad muitinė neteisingai vertino terminą importo mokesčiams grąžinti, byloje esančių dokumentų visumos pakanka pagrįsti Pareiškėjos įsigytų prekių preferencinę kilmę, taip pat kelia klausimą dėl Klaipėdos teritorinės muitinės 2012-10-26 sprendimo Nr. 2LM190844S priėmimo teisėtumo ir pagrįstumo.

Bylos rašytiniai įrodymai patvirtina, jog Klaipėdos teritorinėje muitinėje 2010-06-16, 2010-06-22 ir 2010-06-11 buvo gauti prašymai dėl importo maito ir PVM perskaičiavimo importuotoms prekėms pagal importo deklaracijas Nr. 810MLTLUA000IM004339 (2010-04-12), Nr. 10LTLUA000IM005127 (2010-05-06) ir Nr. 10LTLUA000IM005EE0 (2010-06-03), pritaikant preferencinę maito normą po muitinio įforminimo pagal pateiktus pakaitinius A formos kilmės sertifikatus Nr. E 227487, Nr. E 227477, Nr. E 227485, Nr. E 227490, Nr. E 227488. Klaipėdos teritorinė muitinė nustatyta tvarka 2010-10-20 išsiuntė pakaitinius A formos kilmės sertifikatus Nr. E 227487, Nr. E 227488, Nr. E 227490, Nr. E 227485 ir Nr. E 227477 Muitinės departamentui autentiškumo ir juose nurodytos prekių kilmės patikrinimui. Muitinės departamentas 2010-11-04 raštu Nr. 3B-15.7/21-9160 ir 2012-01-16 raštu Nr. (15.7/21) 3B-376 kreipėsi į Belgijos muitinę dėl vėlesnio prekių kilmės sertifikatų formos A Nr. E 227487, Nr. E 227477, Nr. E 227485, Nr. E 227490 ir Nr. E 227488 patvirtinimo. 2012-09-19 Muitinės departamente buvo gautas Belgijos muitinės atsakymas (gavimo registracijos Nr. 2B-14891), kuriame nurodyta, kad gaminiai, kuriems yra taikomi A formos kilmės sertifikatai Nr. 3864, A 917171, 2737 A919847, 2736 A 919848 ir 2733 A 919887, nepaisant 2011-03-31 ir 2011-12-12 prašymų, nebuvo patvirtinti kompetentingos Saudo Arabijos Karalystės valdžios. Klaipėdos teritorinė muitinė 2012-10-26 priėmė sprendimą, įformintą supaprastinto patikrinimo ataskaita Nr. 2LM190844S, kuriuo netenkino Pareiškėjos prašymo dėl importo maito ir PVM perskaičiavimo pritaikant tarifinę preferenciją importo deklaracijose Nr. 810MLTLUA000IM004339 (2010-04-12), Nr. 10LTLUA000IM005127 (2010-05-06) ir Nr. 10LTLUA000IM005EE0 (2010-06-03) pagal pateiktus pakaitinius A formos kilmės sertifikatus Nr. E 227487, Nr. E 227477, Nr. E 227485, Nr. E 227490, Nr. E 227488.

Pareiškėja 2014-04-28 prašymu Nr. 0428-194-S/14 kreipėsi į Muitinės departamentą dėl praleisto termino skundai paduoti atnaujinimo ir prašė priimti nagrinėti skundą dėl Klaipėdos teritorinės muitinės 2012-10-26 supaprastinto patikrinimo ataskaitos Nr. 2LM190844S. Tačiau Muitinės departamentas 2014-06-13 sprendimu Nr. 1A-332 netenkino Pareiškėjos 2014-04-28 prašymo, nurodydamas, jog Pareiškėjos prašyme išdėstytos aplinkybės, kad tik 2014-04-07 ji gavo iš importuotų prekių tiekėjo dokumentus, pagrindžiančius, jog muitinei pateiktuose pakaitiniuose A formos kilmės sertifikatuose nurodyti produktai yra laikomi lengvata besinaudojančios šalies – Saudo

Arabijos – produktais, nelaikytinos svarbiomis priežastimis, sutrukdžiusiomis nustatytais terminais apskūsti Klaipėdos teritorinės muitinės 2012-10-26 ataskaitą.

Klaipėdos teritorinė muitinė 2014-06-27 gavo Pareiškėjos įgalioto asmens UAB „M1“ prašymą Nr. JS14/06-66 dėl importo maito ir PVM perskaičiavimų importo deklaracijose: Nr. 10MLTLUA000IM004339 (2010-04-12), Nr. 10LTLUA000IM005EE0 (2010-06-03) ir Nr. 10LTLUA000IM005127 (2010-05-06), kartu su papildomais dokumentais: Saudo Arabijoje išduotų A formos kilmės sertifikatų Nr. A917171 (2010-04-13), Nr. A917169 (2010-04-14), Nr. A919887 (2010-03-09), Nr. A919840 (2010-03-09), Nr. A 919848 (2010-03-09) kopijomis, prekių transportavimo iš Saudo Arabijos Karalystės į Bendriją dokumentų Nr. 006 (2010-04-14), Nr. 007 (2010-04-13), Nr. 155B (2010-03-09), Nr. 155C (2010-03-09), Nr. 155A (2010-03-09) kopijomis, prekių transportavimo iš Belgijos į Klaipėdą dokumentų kopija bei G. J. el. laiško (2014-04-07) kopija. Klaipėdos teritorinė muitinė 2014-08-13 supaprastinto patikrinimo ataskaita Nr. 4LM190848S netenkino Pareiškėjos 2014-06-27 prašymo, nustatiusi, kad A formos kilmės sertifikatai Nr. A917171 (2010-04-13), Nr. A917169 (2010-04-14), Nr. A919887 (2010-03-09), Nr. A919840 (2010-03-09), Nr. A 919848 (2010-03-09) yra išduoti daugiau nei prieš 3 metus, todėl nebėra galimybės patikrinti jų autentiškumo ir atitinkamų prekių kilmės statuso. Būtent pastaroji ataskaita buvo patvirtinta ginčijamu Muitinės departamento 2014-10-06 sprendimu Nr. 1A-515.

Kadangi Pareiškėja, teikdama prašymus muitinei su papildomais dokumentais ir skundą su papildymu Komisijai, iš esmės siekia, jog jos 2010 metais importuotoms prekėms (importo deklaracijos Nr. 810MLTLUA000IM004339 (2010-04-12), Nr. 10LTLUA000IM005127 (2010-05-06) ir Nr. 10LTLUA000IM005EE0 (2010-06-03)) būtų pritaikyta preferencinė maito norma, bei atitinkamai perskaičiuoti importo maitas ir PVM, pažymėtina, kad nagrinėjamu atveju yra aktualus Bendrijos muitinės kodekso 78 straipsnis, reglamentuojantis deklaracijų tikrinimą išleidus prekes. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad muitinė, norėdama po prekių išleidimo įsitikinti deklaracijoje pateiktų duomenų tikslumu, turi teisę tikrinti prekybos dokumentus ir duomenis, susijusius su atitinkamų prekių importo arba eksporto operacijomis arba su paskesnėmis prekybos šiomis prekėmis operacijomis. Tokie patikrinimai gali būti atliekami deklaranto arba bet kurio kito asmens, tiesiogiai arba netiesiogiai per verslą susijusio su minėtomis operacijomis, arba dėl verslo turinčio minėtus dokumentus, patalpose. Ši institucija taip pat turi teisę tikrinti ir prekes, jeigu jas vis dar įmanoma pateikti tikrinimui. To paties straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad, jeigu pakartotinai patikrinus deklaraciją arba atlikus tikrinimą po prekių išleidimo, paaiškėja, kad atitinkamos muitinės procedūros atlikimo tvarką reglamentuojančios nuostatos buvo taikomos remiantis neteisinga arba neišsamia informacija, muitinė, remdamasi naujai surinkta informacija, laikydamosi nustatytų nuostatų, imasi priemonių, būtinų susidariusiai padėčiai sureguliuoti. Vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 6 straipsnio 1 dalimi, asmuo prašydamas muitinės priimti sprendimą, susijusį su muitinės veiklos taisyklių taikymu, turi pateikti muitinei visą jos prašomą informaciją ir dokumentus, kurių reikia sprendimui priimti.

Atsižvelgiant į Įgyvendinimo reglamento 79 ir 85 straipsnių nuostatas, matyti, kad valstybės narės importuotojos muitinei turi būti pateikiamas A formos kilmės sertifikatas, suteikiantis teisę į preferencinių muitų tarifų taikymą, už kurio tikrumą yra atsakinga kompetentinga šalies eksportuotojos vyriausybė institucija. Vadovaujantis Įgyvendinimo reglamento 97 t straipsnio 1 dalimi, A formos prekių kilmės sertifikatų ir sąskaitų faktūrų deklaracijų paskesni patikrinimai atliekami atsitiktine tvarka arba kaskart, kai valstybių narių muitinės turi pagrįstų abejonių dėl šių dokumentų autentiškumo, susijusių produktų kilmės statuso arba kitų šio skirsnio reikalavimų įvykdymo. Vadovaujantis to paties straipsnio 7 dalimi, eksportuotojai saugo visus atitinkamus dokumentus, patvirtinančius susijusių produktų kilmės statusą, o eksportuojančios lengvatomis besinaudojančios šalies kompetentingos vyriausybės institucijos saugo prekių kilmės sertifikatų kopijas ir kitus su jais susijusius eksporto dokumentus, kad būtų galima atlikti A formos prekių kilmės sertifikatų paskesni patikrinimą. Šie dokumentai saugomi ne trumpiau kaip trejus metus nuo metų, kuriais buvo išduoti A formos prekių kilmės sertifikatai, pabaigos.

Taigi, iš paminėtų Bendrijos muitinės kodekso ir Įgyvendinimo reglamento nuostatų yra visiškai akivaizdu, kad importuotojas, siekiantis importuotoms prekėms taikyti preferencinę maito normą, privalo pateikti prekių A formos kilmės sertifikatus, o muitinė turi teisę atliktų šių sertifikatų patikrinimą atsitiktine tvarka. Atsižvelgiant į išdėstytą, bei į tai, kad byloje yra nustatyta, jog Saudo Arabijos A formos kilmės sertifikatai (Nr. A917171 (2010-04-13), Nr. A917169 (2010-04-14), Nr. A919887 (2010-03-09), Nr. A919840 (2010-03-09), Nr. A 919848 (2010-03-09)), kurių kopijas

Pareiškėja pateikė Klaipėdos teritorinei muitinei kartu su 2014-06-27 prašymu, jau buvo įvertinti Klaipėdos teritorinės muitinės 2012-10-26 sprendime Nr. 2LM190844S (atsakymas per teisės aktais nustatytą laikotarpį dėl prekių kilmės sertifikatų tikrumo, kuriais remiantis buvo išduoti pakaitiniai A formos kilmės sertifikatai Nr. E 227487, Nr. E 227477, Nr. E 227485, Nr. E 227490, Nr. E 227488, iš Saudo Arabijos įgaliotos institucijos nebuvo gautas), be to, muitinė, gavusi eksportuojančios šalies atsakymą dėl importuotų prekių preferencinės kilmės sertifikatų tikrumo, neprivalo papildomai tikrinti šiame atsakyme pateiktos išvados pagrįstumo, todėl sutiktina su Muitinės departamento 2014-10-06 sprendimo Nr. 1A-515 išvada, jog Pareiškėjos pateikti dokumentai yra ne nauji įrodymai, o tie patys A formos kilmės sertifikatai, dėl kurių jau yra atliktas patikrinimas ir priimtas sprendimas, kuris nebuvo apskūstas teisės aktų nustatyta tvarka.

Pareiškėja skunde ir papildomuose paaškinimuose Komisijai plačiai dėsto argumentus, susijusius su muitinės atliktu importuotų prekių kilmės patikrinimu, nagrinėjant 2010-06-16, 2010-06-22 ir 2010-06-11 jos pateiktus prašymus, t. y. nurodo, jog tiek Muitinės departamentas, tiek ir Klaipėdos teritorinė muitinė veikė aplaidžiai, vilkino paskesni pakaitinių A formos sertifikatų patikrinimą, tuo pažeisdami Bendrijos muitinės kodekso ir Įgyvendinimo reglamento nuostatas, turinio viršenybės prieš formą principą (MAĮ 10 str.), nesivadovavo teisingumo principu, nevertino Pareiškėjos sąžiningumo, o rėmėsi vien formaliais prašymo atmetimo pagrindais, pažeidė Pareiškėjos teisę į gerą viešąjį administravimą, grindžiamą proporcingumo principu. Komisija, pasisakydama šiuo skundo aspektu, pažymi, kad muitinė, nagrinėdama aukščiau minėtus 2010 metais pateiktus Pareiškėjos prašymus, yra atlikusi patikrinimą dėl importuotų prekių kilmės bei priėmusi Klaipėdos teritorinės muitinės 2012-10-26 sprendimą Nr. 2LM190844S, kurį Pareiškėja, turėdama pastabų dėl muitinės procesinių veiksmų, turėjo teisę skūsti, tačiau neskundė teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais. Muitinės departamento 2014-06-13 sprendimas Nr. 1A-332, kuriuo nebuvo atnaujintas praleistas terminas paduoti skundą dėl Klaipėdos teritorinės muitinės 2012-10-26 supaprastintos patikrinimo ataskaitos, taip pat nebuvo apskūstas teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais, taigi ginčas dėl muitinės veiksmų, atliekant prekių kilmės vertinimą, yra pasibaigęs įsigaliojusiais sprendimais, kurie ginčo šalims yra vykdytini. Atsižvelgiant į tai, Pareiškėjos argumentai dėl termino paduoti prašymą maito mokesčių perskaičiavimui pratęsimo, teigiant, jog ypatingomis aplinkybėmis yra laikytinos muitinės aplaidus neveikimas, t. y. procedūriniai pažeidimai, atliekant importuotų prekių kilmės patikrinimą, kurių neskundė teisės aktų nustatyta tvarka, šiame ginčo etape vertintini kaip nepagrįsti.

Vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 236 straipsnio 1 dalimi, importo arba eksporto maitus atsisakoma išieškoti nustatčius, kad tada, kai jie buvo įtraukti į apskaitą, tokių maitų suma nebuvo teisiškai privaloma sumokėti arba kad ši suma buvo įtraukta į apskaitą nesivadovaujant 220 straipsnio 2 dalimi. To paties straipsnio 2 dalyje įtvirtinta, kad importo arba eksporto maitai grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti, jeigu per *trejus metus nuo skolininko informavimo* apie tokių maitų sumą dienos atitinkamai muitinės įstaigai pateikiamas prašymas. Iš Bendrijos muitinės kodekso 221 straipsnio matyti, kad, apskaičiavusi maito sumą ir ją įtraukusi į apskaitą muitinė apie tai praneša skolininkui, tačiau, jei apskaičiuotoji maito suma atitinka muitinės deklaracijoje nurodytą orientacinę sumą, muitinė gali pareikšti, kad apie maito sumą skolininkui nebus pranešta. Darytina išvada, kad *skolininko informavimu* apie jam įregistruotą maito skolą (sumą) yra laikytinas tiek muitinės pranešimas apie maito sumos perskaičiavimą, tiek ir paties importuotojo (ar jo įgalioto asmens) deklaracijos su apskaičiuoto maito suma pateikimas muitinei. Taigi, atsižvelgiant į išdėstytą, ta aplinkybę, jog, kaip Pareiškėja teigia, ji prekių importą įformino 2010 m. balandžio – birželio mėnesiais deklaracijomis savo iniciatyva be jokio atskiro Klaipėdos teritorinės muitinės pranešimo, pritaikydama importuotoms prekėms 5,5 proc. maitų tarifą, o Klaipėdos teritorinė muitinė tik 2012-10-26 išnagrinėjo jos prašymą dėl importo maito ir PVM perskaičiavimo, pritaikant preferencinį 2 proc. maitų tarifą, nekeičia importuotojo informavimo apie maito sumą momento, kuris, kaip minėta, laikytinas Pareiškėjos importo deklaracijų Nr. 10MLTLUA000IM004339, Nr. 10LTLUA000IM005127 ir Nr. 10LTLUA000IM005EE0 pateikimo diena (atitinkamai 2010 m. balandžio 12 d., gegužės 6 d. ir birželio 3 d.) muitinei, kai ji pati deklaravo mokėtinus mokesčius. Tuo tarpu, Klaipėdos teritorinės muitinės 2012-10-26 supaprastinto patikrinimo ataskaita Nr. 2LM190844S yra priimta ne dėl naujai įregistruotos mokesstinės prievolės ar apskaičiuotų mokesčių, bet nagrinėjant Pareiškėjos (deklaranto) prašymus dėl deklaruotų mokėtinų mokesčių perskaičiavimo, t. y. mokėtojai inicijavus mokesčių

perskaičiavimo procedūrą ir mokesčių administratoriui netenkinus mokėtojos prašymo dėl mokesčių perskaičiavimo.

Nagrinėjamu atveju Komisija, vadovaudamasi Bendrijos muitinės kodekso 236 straipsnio 2 dalimi, konstatuoja, kad muitinė pagrįstai netenkino Pareiškėjos 2014-06-27 prašymo perskaičiuoti importo muitą ir PVM, kadangi nuo Pareiškėjos importo deklaracijų Nr. 10MLTLUA000IM004339 (2010-04-12), Nr. 10LTLUA000IM005EE0 (2010-06-03) ir Nr. 10LTLUA000IM005127 (2010-05-06) įforminimo, t. y. ir nuo Pareiškėjos informavimo apie mokėtinų mokesčių sumą, iki minėto prašymo pateikimo (2014-06-27) yra praėję daugiau nei 3 metai.

Atsižvelgdama į konstatuotą, kad, praėjus 3 metams nuo Pareiškėjos importo deklaracijų įforminimo iki prašymo perskaičiuoti importo muitą ir PVM pateikimo Klaipėdos teritorinei muitinei, nėra teisinio pagrindo grąžinti importo muitus (atitinkamai ir perskaičiuoti PVM), bei į tai, jog LVAT, aiškindamas reikalavimą priimti motyvuotą sprendimą, ne kartą yra nurodęs, jog minėtas reikalavimas nereikia įpareigojimo atsakyti į kiekvieną proceso dalyvio argumentą, bei pareigos nurodyti priimto sprendimo motyvus apimtis gali skirtis priklausomai nuo sprendimo prigimties ir turi būti analizuojama konkrečių bylos aplinkybių kontekste (2012-03-26 nutartis adm. byloje Nr. A-602-1252/2012, 2014-04-24 nutartis adm. byloje Nr. A-602-542/2014), Komisija mano, jog nėra tikslinga pasisakyti dėl kitų Pareiškėjos skunde išdėstytų argumentų, bei prašymo išnagrinėti jos 2014-10-29 iš Eksportuotojo gautą pareiškimą.

Aukščiau aptartų teisinių ir faktinių argumentų pagrindu, Komisija daro išvadą, kad skundžiamas Muitinės departamento 2014-10-06 sprendimas Nr. 1A-515 tvirtintinas, Pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2014-10-06 sprendimą Nr. 1A-515.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprenddami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene